

**Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
Școala doctorală de Științe Socio-Umane**

TEZĂ DE DOCTORAT

Polisemie în Morfologie. Cazul Diminutivului

Rezumat

**Doctorand,
Irina Vrabie**

**Conducător științific,
Prof. univ. dr. Mariana NEAGU**

Seria U1: Filologie - Engleză, nr. 19

GALAȚI

2020

Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
Școala doctorală de Științe Socio-Umane

TEZĂ DE DOCTORAT

Polisemie în Morfologie. Cazul Diminutivului

Rezumat

Doctorand,
Irina Vrabie

Conducător științific,

Prof. univ. dr. Mariana NEAGU

Referenți științifici,

Prof. univ. dr. Daniela Corina IONESCU

Prof. univ. dr. Elena CROITORU

Conf. univ. dr. Teodora GHIVIRIGĂ

Seria U1: Filologie - Engleză, nr. 19

GALAȚI

Cuprins

1. Introducere

- Contextul cercetării
- Motivațiile cercetării
- Stadiul cercetărilor în domeniu
- Importanța teoretică și practică a studiului
- Lacune de cercetare sau continuarea cercetării
- **Scop**
- Obiectiv(e)
- Întrebări de cercetare
- Ipoteze de cercetare

2. Abordare și metodă (metode)

- Prezentare generală a abordărilor
- Surse de date
- Procese de analiză a datelor

3. Structura organizatorică a tezei pe capitole

Capitolul 1. Considerații preliminare teoretice asupra diminutivelor și diminutivizării

1.1 Ce sunt diminutivele?

1.2 Origini ale diminutivelor în limbile romanice și în limbile germanice

1.3 Probleme de variație istorică și productivitate

1.4 Lexicalizarea diminutivală

1.5 Procese generale de formare

A. Modul de formare sintetic / Modul de formare analitic

b. Modul de formare / Flexiunea cuvintelor diminutivizate

c. Procedee de derivare aditivă / Procedee de derivare regresivă

d. Procedee de combinare morfeme / Procedee de repetare morfeme

e. Afixare / Compunere

f. Sufixare / Prefixare

1.6 Augmentative și intensificatoare

A. Tipuri de augmentative în limbile engleză, română și spaniolă

b. Procedee de formare

c. Valorile stilistice ale augmentativelor

d. Ce sunt intensificatoarele?

e. Utilizarea intensificatoarelor în limba engleză și română contemporană

Capitolul 2. Abordări ale diminutivului

2.1 Introducere

2.2 Abordarea clasică a categorizării

2.3 Alte abordări în clasificarea prototipurilor

2.4 Abordarea morfofonologică

2.5 Abordarea morfopragmatică

2.6 Abordarea cognitivistă

2.7 Cadrul conceptual

a. Modelul sensurilor diminutive prototipice al lui Daniel Jurafksy

b. Modelul categoriilor radiale a lui George Lakoff

c. Categorizarea lingvistică prototipică a lui John Taylor

d. Modelul radial aparținând semanticii morfologice evaluative interpretat de către Livia Körtvélyessy (după modelul categoriilor radiale a lui Victor Prieto)

2.8 Concluzii

Capitolul 3. Sensurile diminutivului în Limba Engleză

3.1. Sensul central / prototipic

3.2. Sensuri non-centrale

3.3. Sensuri contradictorii

3.4. Diminutivele în raport cu contextul lor lingvistic (utilizări pragmatice ale diminutivului)

3.5. Diminutivizare multiplă

3.6. Inventarul sufixelor diminutive englezești și subclasele sale

3.7. Concluzii

Capitolul 4. Semnificațiile diminutivului în limbile spaniolă și română

4.1 Aspect diminutival și nominal în limba spaniolă

4.1.1 Tipuri și semnificații diferite ale diminutivelor în limba spaniolă

4.1.2 Procedee de formare

4.2 Diminutive în limba română

4.2.1 Tipuri și semnificații ale diminutivelor în limba română

4.2.2 Procedee de formare

4.2.3 Diversitatea diminutivală și productivitatea diminutivelor în limba română

4.3 Concluzii

Capitolul 5. Analiza datelor

5.1 Introducere

5.2 Întrebări de cercetare

5.3 Ipoteze de cercetare

5.4 Variabile de cercetare

5.5 Sursele de date și analiza datelor

5.6 Cercetarea metodelor mixte

A. Cercetare calitativă

b. Cercetare cantitativă

c. Studiu de caz - Dificultăți de traducere în literatura pentru copii (limbile engleză - română, limbile spaniolă - română)

- Concluzii la studiul de caz privind literatura pentru copii

5.7 Proiectarea cercetării

5.8 Populația aleasă în vederea cercetării, eșantionarea și profilul participanților

5.9 Instrumente de cercetare

5.10 Constatări

5.11 Discuție

5.12 Concluzii

I. Principalele constatări și descoperiri

- Constatări privitoare la întrebările-cheie în cercetare
- Rezultate și descoperiri privitoare la obiectivele și întrebările suplimentare în cercetare

II. Concluzii generale

1. Importanța constatărilor: contribuții la teorii lingvistice / cercetare și practică
2. Aplicații pentru practică
3. Sugestii pentru cercetări ulterioare
4. Limitele cercetării
5. Contribuție personală și cercetări suplimentare
6. Importanța cercetării

III. Referințe

IV. Publicații

V. Anexe

A. Chestionar pe tema utilizării diminutive în situații de zi cu zi, informale și în mediul de muncă

B. Tabele și figuri

Tabelul 1. Participanții la sondajul privind utilizarea diminuată în situații de zi cu zi, informale și în mediul de muncă

Figura 1. Participanții la studiu în funcție de sex

Figura 2. Participanții la studiu în funcție de calificarea lor academică

Figura 3. Participanții la studiu în funcție de naționalitatea lor

Figura 4. Participanții la studiu în funcție de numărul de copii pe care îl au

Figura 5. Participanții la studiu în funcție de domeniul profesional în care lucrează

Figura 6. Livia Körtevélyessy - Modelul radial aparținând semanticii de morfologie evaluativă

Cuvinte cheie: diminutive, lingvistică cognitivă, variație istorică și productivitate, lexicalizare diminutivă, categorizare lingvistică prototipică, modele radiale în teoriile de prototypicalitate diminutivă, sensuri diminutive prototipice (centrale) și periferice, utilizarea diminutivelor în literatura pentru copii, apariție și frecvență diminutivă în discurs formal și informal.

- **Introducere**

Sufixele diminutive sunt un instrument lingvistic bine cunoscut folosit pentru a transmite aprecieri afective, conexiuni emoționale față de o persoană, un grup de indivizi sau un obiect indicat de cuvântul de bază. Există un nivel în continuă creștere a productivității lexicale în ceea ce privește utilizarea diminutivelor în limbile română, engleză și spaniolă, printre multe alte limbi, deși acestea sunt cele pe care urmează să le analizăm și de pe urma cărora urmează să tragem concluzii pertinente din punct de vedere științific. Diminutivele reprezintă un mijloc de îmbogățire a limbilor standard, prin existența unor discursuri informale, a unor conversații și întâlniri familiare și multe alte situații de viață în care comunicarea trebuie adaptată în funcție de abilitățile intelectuale, educaționale, de statutul socio-cultural și preferințele personale ale vorbitorilor.

Le putem găsi într-o cantitate considerabilă în cazuri de folosire a limbajului popular și în limbajul vorbitorilor nativi și non-nativi, deoarece toți se adaptează continuu la condițiile unei societăți în plină schimbare, deoarece adoptă noi mijloace specifice de exprimare și producție orală și scrisă. În majoritatea cazurilor, diminutivele exprimă conotații subiective, cum ar fi atenuarea impactului unei acțiuni, consecințele acesteia, îndrăgirea, apropierea spațială și afectivă, moderarea caracteristicilor morale sau fizice a unei persoane. Folosirea lor poate indica, de asemenea, curtoazie, ironie, chiar satiră, dispreț sau un indicator descriptiv și calitativ pentru acțiunile, gândurile sau modul de a fi al unei persoane. Toate aceste valori interconectate

semantic demonstrează existența unor conexiuni polisemice între ele care dezvăluie complexitatea percepțiilor și proiecțiilor mentale ale oricărui individ.

Vom analiza nivelul de productivitate lexicală în fiecare dintre cele trei limbi, el diferă datorită mecanismelor lingvistice interne proprii fiecăreia, a percepțiilor vorbitorilor, credințelor personale și stereotipurilor asupra unui subiect și a unei situații de comunicare, pe măsură ce transmit mesajul într-un mod comun, astfel încât interlocutorul(ii) lor să-l conceptualizeze întotdeauna în mod similar.

Această teză încearcă să se concentreze asupra abordării cognitiviste, deoarece datele și metodologiile de cercetare care au fost un început și un punct de cotitură în dezvoltarea și concretizarea teoriilor lingvisticii cognitiviste ne vor ajuta cel mai probabil să tragem concluzii și, sperăm, noi teorii cu privire la conceptualizarea mentală a mesajului transmis și percepțiile personale ale fiecărei comunități de vorbitori când se utilizează diminutive.

Folosirea atât a metodelor de cercetare calitative, cât și cantitative este strâns legată de exemple eficiente, de încredere, care se remarcă pentru categoria diminutivă. Reprezentările semantice, conceptuale, care vor fi luate în considerare, pot crea o imagine de ansamblu a regulilor lexicale, semantice, morfologice, cognitive, pe care categoria conceptuală a diminutivului își centrează dezvoltarea.

La un nivel mai general, constructele mentale pe care oamenii le urmează atunci când folosesc aceste particule mici care schimbă sensul, interpretarea și înțelegerea în mintea fiecărui vorbitor urmează aceeași cale, o uniune colectivă, semantică și înțelegere comună, capabilă să elibereze o „decriptare” a întregului proces de transmitere a mesajelor.

• Contextul cercetării

Categoria conceptuală a diminutivelor a fost insuficient analizată în principal în a doua jumătate a secolului XX, din diverse perspective lingvistice. Ne vom concentra analiza asupra abordării cognitiviste, întrucât cred că utilizarea lor este puternic legată de percepțiile personale ale indivizilor și de experiențele de viață anterioare ale vorbitorilor.

Diferiți lingviști a căror cercetare și specializare aparțin ramurii cognitiviste au încercat să găsească și să exploreze conceptualizări care conțin valori semantice diminutive, care au fost interconectate într-o manieră denotativă sau metaforică. Printre lingviștii cognitivști care au analizat folosirea diminutivelor și au formulat teorii cu privire la descoperirile lor s-au numărat Daniel Jurafsky, care a reprezentat întregul proces din diferite perspective și valori semantice, întrucât el a legat utilizarea lor de modul în care adulții tratează copiii (în modul de adresare către copii). El a gândit în consecință pentru că sunt ființe umane mici care nu pot percepe, analiza și răspunde la circumstanțele din jurul lor, ca și cum ar fi pe deplin conștienți de mediul înconjurător. Alte

valori semantice ale sufixelor diminutive depindeau de circumstanțele din jurul interlocutorilor (o situație jucăușă, informală, legată de copii sau de persoanele în vârstă a căror capacitate de a judeca faptele s-a redus în timp), în contexte în care empatia, simpatia, familiaritatea și informalitatea reprezintă funcții morfopragmatice, cele două fiind conectate prin factori psiholingvistici, existente în subconștientul vorbitorilor (Kenesei, Harnish 2001: 49).

În ceea ce privește lingvistica cognitivă, Neagu Mariana (2005) afirmă că este un domeniu de cercetare eterogen care se concentrează pe trei direcții: viziunea experiențială (care susține puternic existența unei legături strânse între limbaj și experiența derivată din modul în care indivizii percep evenimentele ce au loc și interacționează cu lumea înconjurătoare. Oamenii de știință din domeniile cognitive subliniază faptul că dimensiunea metaforică a limbajului de zi cu zi este potențată prin frecvența cu care oamenii exprimă noțiuni abstracte prin termeni și expresii concrete. Principalele instrumente cognitive care ajută la crearea dimensiunii lingvistice metaforice sunt considerate metafora și metonimia (Neagu 2005).

Această a doua direcție se concentrează pe selectarea și organizarea informațiilor transmise. Procesul utilizat pentru diferențierea și selectarea obiectelor dintr-o întregă clasă este reprezentat de realizarea profilului psihologic al vorbitorilor și dicotomia dintre capacitatea cognitivă a vorbitorilor și modul de captare a informațiilor esențiale dintr-un act de comunicare. Ultima perspectivă de ansamblu în lingvistica cognitivă este cea atențională, prin care vorbitorii se concentrează asupra aspectelor lingvistice pe care le consideră importante din punctul de vedere al percepțiilor personale și tind să ofere mai multe informații despre subiect. Prin urmare, „în funcție de capacitatea noastră cognitivă de a ne îndrepta atenția, sunt evidențiate diferite aspecte din acest cadru, rezultând diferite expresii lingvistice”. (Talmy 1988, 2000 în Neagu 2005)

Mai mult, Daniel Jurafsky a analizat în studiul său cognitiv asupra sufixelor diminutive, modelul radial al categoriilor conceptuale, aparținând lui George Lakoff (1987), care a încercat să explice diferitele valori semantice ale diminutivelor, inclusiv valorile lor metaforice și inferențiale, conexiunile care există între ele, printr-o perspectivă polisemică. Modelele metaforice, metonimice schematice existente în mintea umană și capacitatea de a alege instinctiv între diverse sufixe pentru aceeași bază lexicală aparțin unui cadru prezent în spațiul mental al fiecărui vorbitor, ale cărui părți relevante sunt activate ori de câte ori este necesar pentru a înțelege și a procesa activitățile legate de gândire, exprimare și înțelegere orală și scrisă (Lakoff 1987: 68f).

Livia Körtvélyessy a fost un alt lingvist care a încercat să explice procesul de utilizare a diminutivelor prin morfologia evaluativă. Ea a afirmat că sufixele diminutive și augmentative ar trebui analizate în caracteristicile lor semantice, formale și de formare a cuvintelor, unde exemplele prototipice exprimă două seturi de semnificații: prima se referă la dimensiunile fizice

mici sau notabile, sau cea referitoare la aprecieri negative, trăsături morale, valori umane, unde prima axă se bazează pe denotație, concentrându-se pe o abordare cantitativă, obiectivă, în timp ce a doua se concentrează pe valorile connotative și asocierea semantică a conceptelor, fiind o analiză calitativă și subiectivă (Körtvélyessy 2015: 4)

• Motivarea cercetării

Cred că studiul percepțiilor mentale ale oamenilor, interpretările și conexiunile emoționale pe care le stabilesc cu alții reprezintă unul dintre cele mai importante aspecte ale cercetării lingvistice, în orice mod se poate realiza acest lucru. Odată ce înțelegem și explorăm modul de gândire al altor persoane, mediul lor educațional și intelectual care se reflectă puternic asupra modului lor de comunicare, vom putea oferi explicații suplimentare cu privire la modurile lor de adaptare la regulile sociale și culturale, la integrarea în fiecare zi într-o societate în continuă schimbare.

Este necesar să se exploreze descoperirile anterioare privind diminutivele pentru a atinge aceste obiective, pentru a înțelege mai bine modul în care funcționează oamenii, speranțele, nevoile lor și în cele din urmă dorințele lor puternice de a simți și de a fi iubiți.

Analiza corpusului efectuată în timpul cercetării mele s-a concentrat, de asemenea, pe percepțiile copiilor, pe abilitățile lor de a înțelege și de a interacționa emoțional cu experiențele de viață ale altor persoane / personaje, toate legate de romane și basme alese cu mare speranță că se conectează mai bine la interiorul lor. mecanisme privind atitudinile și manifestările empatică și afectuoase.

De asemenea, mi se pare foarte interesant să analizez diferențele în traduceri între limbile română, engleză și spaniolă, să le conectez la percepțiile vorbitorilor și la aspectele culturale ale producției și înțelegerii scrise. Mai mult, relevanța testării și aplicării teoriilor universale legate de diminutive este foarte mare și ar trebui să demonstreze gradul lor notabil de abundență, frecvență și apariție în aproape toate situațiile sociale de comunicare.

- **Stadiul cercetărilor în domeniu**

Sufixele diminutive ar trebui să beneficieze de o analiză suplimentară în studiile legate de studii cognitive și comportamentale, în situații în care credințele personale, percepțiile conduc la anumite reacții emoționale și fizice ale vorbitorilor. Aceste studii ar putea fi utilizate în situații de observare în care se depune o cerere pentru un loc de muncă și angajatorul își întocmește profilul psihologic și reacțiile posibile viitoare, în funcție de modul în care se conceptualizează mesajele pe care le primește și intenționează să le transmită. De pe altă parte, ar merita să investigăm și mai amănunțit cazul diminutivului atunci când vine vorba de modificări ale gradelor de productivitate lexicală, de factori dialectali de producție morfologică și de împrumuturi, de o analiză atentă a limbajului în continuă schimbare în ceea ce privește interacțiunea orală, utilizarea noilor forme morfologice, lexicalizarea termenilor existenți, adaptarea discursului la condițiile externe atunci când este nevoie, pentru a obține un privilegiu.

- **Importanța teoretică și practică a studiului**

Analiza diminutivelor dintr-o perspectivă lingvistică cognitivă ar putea lărgi orizonturile celorlalți „erudiți” oferind noi perspective în învățarea limbilor străine (datorită fenomenelor împrumuturilor lexicale și semantice, lexicalizării, diferențierii între tipurile de discurs și adaptarea lor la situațiile sociale și culturale de comunicare - formal sau informal) unde am putea găsi noi mijloace de predare a obiceiurilor comportamentale, lingvistice specifice membrilor fiecărei comunități și ale fiecărei limbi. Descoperirea „hărților” de conceptualizare a fiecărei comunități de vorbitori cu privire la mesajele transmise într-o situație de comunicare, a valorilor și regulilor dialectale corespunzătoare pe care le respectă, selectarea unor părți importante ale mesajului în înțelegerea lor comunicativă, toate aceste procese pot să fie ușor de „decodificat” prin analiza diminutivelor, a valorilor lor semantice, precum și a formelor morfologice care implică interacțiunea umană, comunicarea, o conexiune emoțională și mentală.

Mai mult, studiul cognitiv al diminutivelor se poate dovedi foarte util în situațiile de traducere, în care traducătorul trebuie să țină cont de originile dialectale și geografice ale cititorilor, de caracteristicile orale și scrise ale discursului lor. În același timp, el ar trebui să le faciliteze capacitatea în înțelegerea detaliilor unei povești date, a mesajului destinat transmiterii și a percepției lor globale, mentale, viitoare asupra faptelor prezentate acestora. Diminutivele și analiza lor pot ajuta la furnizarea de informații despre părțile relevante într-un discurs scris și oral și la stabilirea legăturilor emoționale între indivizi și comunități întregi, prin empatie, afecțiune, înțelegere și, uneori, respingere și dispreț. Cu toate acestea, în afară de cazurile lexicalizate, ele nu sunt aproape niciodată neutre în încărcătura lor semantică.

• **Lacune de cercetare sau continuarea cercetării**

Consider că cercetările viitoare ar trebui să se concentreze mai mult pe valorile semantice negative ale diminutivelor, deoarece acestea sunt prezentate ca periferice, în afară de dispreț și ironie, în majoritatea cazurilor, iar lingviștii ar putea evalua într-un mod comparativ frecvența și apariția lor în texte, discursuri orale.

De asemenea, accentul ar trebui pus și pe aspectele sociale și culturale ale utilizării diminutive, prin conectarea mai evidentă a acestor elemente marcatore la abilitățile și capacitățile intelectuale, la mediul personal referitor la familie, prieteni și colegi de muncă, deoarece oamenii tind să ascundă cine sunt și urmează presiunea socială invizibilă cu care ceilalți îi copleșesc. Prin urmare, mediul este puternic legat de modalitățile de conceptualizare a situațiilor de comunicare, prietenii, atitudini emoționale, astfel utilizarea diminutivelor variază proporțional cu acești factori de dezvoltare lingvistică.

În viitor, aș putea continua cercetarea mea analizând trăsăturile interlingvistice din discursurile orale, traducerile și dezvăluind alte aspecte și teorii cognitive în percepția și interpretarea mesajului, în limitele sociale și culturale ale fiecărei societăți și comunități.

• **Scopuri**

• **Obiective de cercetare**

Primul scop al cercetării mele prezente este de a demonstra că diminutivul nu este polisemantic în moduri aleatorii sau idiosincratice, datorită existenței conexiunilor polisemice între valorile sale semantice, care depind de context, de situația comunicării și de alți factori interni și externi care implică vorbitorii și originea acestora.

Al doilea obiectiv al cercetării mele este identificarea, comentarea și analiza aspectelor existente ale limbilor ce au un grad mare de productivitate privitoare la diminutive, ce urmează principii universale și specifice, prin interpretarea textului în funcție de diminutivul utilizat în corpusul adunat, unde analiza este efectuată pe trei limbi, două romanice (limbile română și spaniolă), una germanică (limba engleză). O mulțime de traduceri și diferențe conceptuale apar datorită diferitelor medii lingvistice și socio-culturale ale vorbitorilor și cititorilor.

• **Întrebări de cercetare**

În analiza mea, am încercat să răspund la diferite întrebări de cercetare legate de obiectivele tezei mele care încearcă să deschidă mintea oamenilor și mai mult cu privire la utilizarea diminutivelor în diferite situații de comunicare, începând cu alegerea mentală de a le utiliza, de a considera contextul lingvistic drept adecvat și îl permite și încercând să le folosească ca instrument lingvistic, interpretativ, pentru a stabili noi conexiuni emoționale, noi prietenii și a împărtăși orizonturi conceptuale.

Prima întrebare de cercetare este legată de modul în care și de ce evoluează sensurile diminutivizate sau derivă unele din altele, urmând categoria modelului radial al lui George Lakoff (1987), unde perspectiva sa era că valorile semantice ale diminutivelor respectă o conexiune și o schemă de tip hiperonimie – hiponimie unde valorile lor denotative, dar și conotative, metaforice, inferențiale sunt accentuate în diferite situații de comunicare, alături de conexiunile mentale, interpretative dintre ele, prin legătura polisemică. George Lakoff a crezut că modelele metonimice conform cărora mintea umană funcționează și interpretează mesajele sunt alese inconștient și instinctiv pentru a ajunge la spațiul mental al celuilalt vorbitor, prin crearea unei legături mentale comune între ei. Daniel Jurafsky și alți lingviști cunoscuți au urmat și au încercat să caute noi interpretări suplimentare modelului său conceptual, prin asemănări de familie care vor construi în continuare o categorie universală, unificată, prototipică. Relațiile polisemantice dintre toate valorile semantice, fie ele denotative sau metaforice, ajută la crearea unei imagini de ansamblu a ramificațiilor lingvistice ale diminutivului.

O altă întrebare de cercetare este, de asemenea, legată de încercarea de a arăta că diminutivul nu este polisemantic într-un mod complet aleatoriu și că urmează o cale semantică bine determinată. Încearcă să dezvăluie de ce unele sensuri devin periferice, în timp ce altele câștigă statutul privilegiat de „prototipic”, creând astfel un lanț hiponimic, datorită capacității semantice a diminutivului de a extrage din schemă valoarea necesară pentru a transmite un mesaj complet, bine interpretat, cu un fundal mental comun între vorbitori.

A doua întrebare a cercetării este: de ce diferă atât de mult nivelurile de productivitate diminutivală în cele trei limbi studiate, aceasta este o întrebare la care ar trebui să răspundem luând în considerare particularitățile de construcție ale fiecărei limbi - semantice, morfologice, metaforice și aceleași interpretări mentale ale mesajului transmis datorită experiențelor comune de viață anterioare. Analiza diminutivelor în acest caz este efectuată în mod paralel. Această metodă este preferată pentru a observa particularitățile mentale, conceptuale, ale mesajului și ale situației, care îi ajută pe vorbitori să își construiască propria înțelegere, ceea ce, în cele din urmă, se dovedește a fi comun între toți vorbitorii acelei comunități lingvistice.

Nu în ultimul rând, **a treia întrebare** este dacă utilizarea diminutivală are o semnificație relevantă din punct de vedere social într-o anumită limbă / cultură și în limbile / culturile studiate. Această întrebare prevede toate particularitățile sociale, culturale și mentale ale membrilor comunităților române, engleze și spaniole, cu interpretări comune intralingvistice ale mesajului transmis de vorbitori, dar și prin trăsături comune interlingvistice între limbile romanice (limbile română - spaniolă) cu mijloace evidente de exprimare a mesajului referitoare la micimea fizică, atitudinile afectuoase și emoționale, inclusiv disprețul, ironia, simpatia, bunătatea, dar și aproximarea, comunicarea între om - animale sau animale și descendenții lor și toate celelalte valori semantice metaforice pe care le dobândesc în contexte diferite de comunicare.

Abordări și metode de cercetare

Pentru ca cercetarea să fie unitară, complexă, foarte descriptivă în afirmarea și aplicarea principiilor lingvistice universale, cred că ar trebui să luăm în considerare includerea atât a metodelor calitative, cât și a celor cantitative în cercetarea noastră cognitivă. O metodologie bine concepută, calculată și foarte descriptivă și aplicată care ia în considerare teoriile lingvistice anterioare asupra diminutivelor permite o selecție complexă, colectarea și analiza datelor colectate.

În ceea ce privește metodele de cercetare utilizate și clasificate ca cercetare calitativă, ar trebui să avem în vedere explicațiile fenomenelor sociale, culturale și lingvistice, încercând să înțelegem mecanismele interne ale oamenilor prin utilizarea interviurilor, a textelor și a analizei și interpretărilor discursului. În ansamblu, toate converg în punctul de a înțelege adaptările modificărilor lingvistice socio-culturale contemporane legate de categoria conceptuală diminutivă.

În primul rând, metodele de cercetare utilizate au vizat descoperirea a de ce vorbitorii tind să conceptualizeze mesajele într-un anumit mod, cu ajutorul diminutivelor, dacă sunt introduse într-un anumit context lingvistic.

Aceste metode de cercetare relevă importanța procesului în încercarea de a „decoda” conexiunile mentale pe care oamenii le fac în timpul transmiterii informațiilor, dar și a utilizării diminutive care conduc interpretarea mesajului într-o anumită direcție de cunoaștere și înțelegere comună între vorbitori, grupuri de oameni și comunități întregi.

Metodele de cercetare calitativă din teza mea implică interpretarea textului și informații care conțin diminutive, concentrându-se pe abordarea cognitivă în lingvistică, care implică studierea cartografierii mentale în mintea vorbitorului care îi permite să interpreteze informații și să redea mai târziu un mesaj corespunzător. Textele alese pentru a fi interpretate și analizate constau în cele șapte romane și basme menționate mai jos, în **Surse de date**, ca o dovadă care susține obiectivele și teoriile cognitive din cercetarea mea.

Metodele de cercetare cantitativă din teza mea permit unele statistici și informații reprezentative numerice pentru fenomenele sociale studiate, pentru a stabili cadrul general și extinderea acestuia. Întrebările implică măsurarea dispersiei și intensificării anumitor fenomene, numere și principii generale obiective, prin care putem defini și controla mai bine schimbările socio-culturale. Metodele cantitative în cercetare pot fi în general conceptualizate și interpretate ca având o structură logică în cadrul căreia teoriile anterioare identifică o anumită lipsă sau problemă, la care cercetătorii încearcă să combată producând ipoteze de cercetare, pornind de la teorii mai generale (Bryman 1995: 18).

Teza mea se concentrează pe instanțele de utilizare ale diminutivului în limbile română, engleză și spaniolă, urmând apariția, frecvența și alegerea inconștientă a acestora în ceea ce privește utilizarea lor de zi cu zi, preferințele dialectale în rândul vorbitorilor din diferite regiuni geografice, dar intenționez, de asemenea, să aduc în prim plan diferite principii și valori stereotipe puternic legate de educația personală socio-culturală.

Am ales să mă concentrez asupra limbii române în ceea ce privește utilizarea, distribuția lingvistică și frecvența diminutivelor, atât în viața informală de zi cu zi, într-un mediu familial, dar și asupra cunoștințelor de cultură generală (romane, cărți citite care conțineau diminutive; de exemplu, basme, cărți adaptate copiilor în limba română), puternic legate de creșterea copiilor, datorită experiențelor educaționale și de viață anterioare.

Chestionarul inclus în teza mea, pe tema utilizării diminutivelor în viața de zi cu zi, situațiile informale și în mediul de muncă, prevede alegeri personale în ceea ce privește diversitatea tipologiei răspunsurilor și a fost adresat părinților studenților mei efectivi, cu vârste cuprinse între 14 și 19 ani. Acest tip de cercetare încearcă să transforme informațiile colectate prin colectarea datelor și procesul de analiză a acestora în număr și măsurare statistică, pentru a le compara cu teoriile lingvistice deja existente despre utilizarea diminutivelor, pentru a ghida descoperirile altor cercetători în domeniu și pentru a raporta amplitudinea fenomenului studiat la condiții sociale, culturale.

• **Prezentare generală a abordărilor**

Cercetarea mea se bazează în primul rând pe principiile universale de lingvistică cognitivă, enunțate și propuse de George Lakoff (1987), Daniel Jurafsky (1999), Livia Körtvélyessy (2013), dar și pe analiza și aplicarea liniilor directe morfo pragmatice (W. Dressler și Lavinia M. Barbaresi), unele studii morfologice (Paulina Bialy, 2012), studii lexicologice (L. Brinton și E. Closs Traugott 2005), deoarece am încercat să explorez tipologia și situațiile de utilizare ale diminutivului din diferite puncte de vedere, pentru a obține o cercetare mai complexă, aproape exhaustivă.

• **Surse de date**

În ceea ce privește analiza corpusului cercetării mele, sursele de date sunt reprezentate de șapte romane și basme, alese pentru abundența, frecvența și bogăția lor în folosirea diminutivului, pentru gradul lor notabil de productivitate lexicală în diferite discursuri regionale relevate de diferitele traduceri existente și originile diferiților traducători.

Mai mult, diferitele romane alese manifestă, atunci când vine vorba de utilizare diminutivelor, un grad mare de distribuție și frecvență care sunt răspândite în fiecare basm, dovedind o mare deschidere, un mare sentiment de comunicare emoțională și afectuoasă și interacțiune între

personaje, încercând astfel cititorii să resimtă comunicare la nivel emoțional și să-i lase să învețe lecții importante de viață în ceea ce privește bunătatea, afecțiunea, empatia, simpatia și alte valori din viață care trebuie dezvoltate.

Corpusul pe care l-am adunat în încercarea de a demonstra obiectivele cercetării mele cuprinde romanele și basmele „ Alice în Țara Minunilor”, „Rățușca cea urâtă”, „Motanul încălțat”, „Scufița roșie”, „Frumoasa din pădurea adormită”, Fetița cu chibrituri ”,, Croitorașul cel viteaz ”.

Alte surse de date pe care le-am adunat de-a lungul cercetării mele constau într-un chestionar administrat celor 100 de participanți cu privire la scopurile și scopurile tezei și demonstrarea diferitelor teorii diminutive universale, cu o bază solidă pe cercetările anterioare din domeniu. Drept urmare, am încercat să aflu dacă în vorbitorii și în comunitatea proiecțiilor mentale ale vorbitorilor utilizarea diminutivă este larg utilizată și valoarea sa semantică este aleasă instantaneu, neintenționat dintr-un întreg set de concepte mentale.

- **Procedee de analiză a datelor**

În ceea ce privește romanele și basmele alese pentru partea calitativă a cercetării mele, procesul de analiză a datelor s-a concentrat pe discuția referitoare la fiecare sufix diminutival sau marca sa analitică, atunci când este cazul, pe identificarea acestuia ca sens prototipic sau periferic. În tipologia diminutivă, pe valorile semantice pe care le denotă, pe sensurile denotative sau metaforice legate de contextele în care o găsim. Mai mult, ar trebui să avem în vedere și importanța interpretării și conceptualizării comune a mesajului menit a fi transmise interlocutorului (lor).

În plus, analiza datelor referitoare la chestionarul administrat la 100 de participanți a avut legătură cu scopurile și scopurile cercetării mele și demonstrarea diferitelor teorii diminutive universale valabile, cu o bază solidă pe cercetările anterioare din domeniu. Prin sondaj, am încercat să aflu dacă într-adevăr, în proiecțiile mentale ale vorbitorilor și ale comunității vorbitorilor, utilizarea diminutivelor este cunoscută pe scară largă și valoarea lor semantică este aleasă instantaneu, inconștient, dintr-o întreagă serie de proiecții conceptuale mentale, unde vor putea fi mai bine definite și interpretate corespunzător, într-o manieră comună de înțeles pentru toți vorbitorii. Chestionarul urmărește dezvoltarea abilităților și percepțiilor participanților cu privire la modul și momentul utilizării diminutivelor, la modul în care acestea sunt interpretate și primite în grupuri mai mici sau mai mari de oameni, cu interese comune sau fără legătură (cum ar fi prietenii apropiați sau colegii de serviciu).

Capitolul I

Considerații preliminare teoretice asupra diminutivelor și diminutivizării

În Capitolul I, „**Considerații preliminare teoretice asupra diminutivelor și diminutivizării**”, se menționează definiția diminutivelor, ca fiind un instrument lingvistic bine cunoscut care exprimă aprecieri afective subiective, cum ar fi atenuarea impactului unei acțiuni, consecințe, simpatie, proximitate spațială și afectivă, moderare a caracteristicii morale sau fizice a unei persoane. Folosirea lor poate indica, de asemenea, curtoazie, ironie, chiar satiră, dispreț sau un indicator descriptiv și calitativ pentru acțiunile, gândurile sau modul de a fi al unei persoane. Ele reprezintă categorii conceptuale naturale care ajută la ilustrarea cartografiilor cognitive, mentale ale modului de gândire uman, unele dintre ele sunt percepute ca prototipice, altele ca periferice, având în vedere gradul lor de productivitate lexicală, frecvență și apariție în discursurile informale sau literare. Mai mult, în acest capitol, originile diminutivelor în două limbi romanice și una germanică (limbile română, spaniolă, engleză) vor fi menționate și analizate, în subcapitolul 1.2, în funcție de fondul lor lexical, morfologic, și din punct de vedere diacronic. În ceea ce privește analiza sufixelor diminutive, prezența lor, alegerea și mecanismul intern vor fi explicate prin diferite mijloace lingvistice de exprimare: simbolism consonantic și / sau vocalic, dublarea sufixului diminutival, sufixare, prefixare, modificare sintactică, deplasare gramaticală, în timp ce alte detalii contextuale morfologice sau intonaționale ajută la această analiză - variația și schimbarea tonului utilizat; prezența construcțiilor sintetice sau analitice, în funcție de forma semnificantului. (Körtvélyessy 2015: 21).

Un alt punct de referință în analiza diminutivă ilustrată în capitolul 1, subcapitolul 1.3, se referă la variația istorică și productivitatea în evoluția sufixelor diminutive. Descrierea sincronică și diacronică a fiecărui sufix diminutiv va fi analizată în fiecare limbă studiată - română, engleză și spaniolă, bazându-se pe analiza mecanismelor lor interne privind formarea cuvintelor, dar și printr-un proces interlingvistic comparativ. În afară de ilustrarea, analiza morfologică, comparativă și diacronică între sufixele diminutive în toate cele trei limbi studiate, voi menționa și originile germane, scoțiene, franceze, olandeze ale diminutivelor, care sunt considerate în prezent drept împrumuturi lexicale, adoptate și adaptate în fiecare limbă în care sunt prezente.

Tot în capitolul 1, în subcapitolul 1.4 vom observa analiza lexicalizării diminutive referitoare la evoluția lor lexicală și morfologică, proces care descrie realitatea în continuă schimbare care implică concepte, moduri de viață, preferințe, obiceiuri sociale și interese culturale. „Lexicalizarea poate fi definită ca procesul de adăugare de cuvinte, setări de fraze sau modele de cuvinte într-o limbă, adică adăugarea de elemente noi în lexiconul unei limbi. „În comparație cu forma sa originală care ajută la definirea unui anumit concept sau realitate extralingvistică, un cuvânt nou format care conține diminutive modifică sarcina semantică și morfologică a cuvintelor originale și devine o realitate conceptuală specifică, independentă în sine” (Vrabie 2019).

În ultimul subcapitol, 1.5, este menționată o mare varietate de procese de formare diminutivală, unde acestea transmit păstrarea unui nivel constant de productivitate lexicală prin procesul de lexicalizare, dar ajută la îmbogățirea limbii în formarea de termeni nou atestați, prin diferite modalități de formare a cuvintelor: derivare sintetică / analitică (unde sunt menționate diferitele sufixe și afixe, împreună cu sarcina lor semantică, contextuală, denotativă / metaforică, de asemenea situația productivității lexicale și morfologice diminutive în fiecare din cele trei limbi); inflexiune; procese de adăugare sufixe diminutive / procese regresive, de eliminare a sufixului diminutival; procese de combinare morfeme / repetare morfeme; fixare / compunere; sufixare / prefixare.

În subcapitolul 1.6, „**Augmentative și intensificatoare**”, aceste două particule morfologice sunt de asemenea menționate și analizate, pentru a transmite semnificații opuse, contradictorii, decât cele ale diminutivelor. Tipurile de augmentative sunt menționate în română, engleză și spaniolă, Sufixele augmentative prezente în spaniolă („-ón”, „-ona”, „-ote”, „-ota”, „-azo”, „-aza”) , adăugate la o bază de cuvinte sunt considerate a face parte dintr-un derivat și apreciază procesul de sufixare, împreună cu sufixele diminutive, spre deosebire de alte sufixe care nu caracterizează cuvântul de bază din punctul de vedere al dimensiunilor, calităților sau caracteristicilor. Noul cuvânt format cu un sufix augmentativ își menține valoarea morfologică și genul (de exemplu, pobre [adj.]> Pobretón [adj.]; Guapo [adj.]> Guapetón [adj.]), În comparație cu același proces aplicat altor tipuri de sufixe non-apreciative, unde categoria gramaticală a cuvântului nou format se schimbă aproape de fiecare dată (feliz [adj.]> felicidad [noun]; lejos [adv.]> lejano [adv.]) (Martín García 2015: 417 în Vrabie 2018).

Pe de altă parte, în limba engleză, utilizarea augmentativelor este, de asemenea, marcată cu un nivel ridicat de productivitate lexicală, unde determinanții adjectivali, cum ar fi *huge*, *gigantic*, *enormous* (*mare*, *urias*, *imens*, *enorm*), adăugați la o bază lexicală, îndeplinesc în general dorința vorbitorului de a reda un individ, obiect de mari dimensiuni fizice exagerate, sau evenimente, fenomene de mari proporții.

Limba română urmează exemplul spaniol, folosind sufixe augmentative, precum „-oi / oaie”; „-andru”; „-an” la o bază lexicală, prin una vorbitorul exprimă mari proporții și dimensiuni fizice, frică, dispreț, respingere, oameni importanți, obiecte sau fenomene din viața sa actuală.

În acest capitol, sunt prezentate procesele de formare a augmentativelor, valorile lor stilistice, împreună cu intensificatoarele, utilizarea lor curentă în limbile studiate.

Capitolul 2

Abordări ale diminutivului

Capitolul 2, „**Abordări ale diminutivului**”, prezintă valorile semantice pe care diminutivele le pot dobândi în diferite situații contextuale, cum ar fi micimea fizică, afecțiunea, simpatia sau atitudinile personale ale membrilor unei comunități lingvistice față de un subiect despre care au o părere puternică, și unde își pot exprima cu ușurință perspectiva personală. Valorile lor pragmatice au o productivitate și o apariție mai mari decât cele semantice, întrucât, în afară de sensurile centrale ale dimensiunilor fizice mici și ale copilului provenite din utilizarea diminutivelor, există și alte semnificații derivate manifestate prin ele - caracteristica de neseriozitate dată de utilizarea diminutivelor, cu corespondentul său opus în valoare semantică pentru sufixele augmentative.

În acest capitol, am menționat diverse studii cognitive și teorii universale asupra sufixelor diminutive, unul dintre ele fiind modelul radial al categoriilor conceptuale, aparținând lui George Lakoff (1987), care încearcă să explice diferitele valori semantice ale diminutivelor, inclusiv metaforice ale acestora, și valorile inferențiale, conexiunile care există între ele, printr-o perspectivă polisemică. Un alt mare lingvist cognitiv, Daniel Jurafsky, a încercat mai târziu să dezvolte și să îmbogățească teoria lui George Lakoff asupra modelului radial al categoriilor conceptuale, aducând în prim-plan diferențele semantice care apar în centrul lanțului diminutival polisemantic.

Diverse abordări vor fi studiate în acest capitol, cum ar fi abordarea clasică a categorizării (2.2), formulată de Aristotel, unul dintre cei mai importanți filozofi clasici greci. El a făcut o distincție clară între „esența” unei noțiuni și „accidentele” acesteia. În subcapitolul 2.3, sunt menționate alte abordări în clasificarea prototipurilor datorită faptului că abordarea clasică a categorizării a fost pusă sub semnul întrebării din cauza diferitelor sale neajunsuri. Se credea că dacă o noțiune / lucru nu prezintă toate trăsăturile definitorii comune necesare pentru a face parte dintr-o categorie, nu a fost exclusă din ea, dimpotrivă, a îmbogățit spectrul și utilitatea categoriei. Spre deosebire de abordarea clasică a lui Aristotel, categoria a început să fie privită ca o grilă de asemănări, ceea ce nu presupunea o analiză atentă a termenului și existența sau absența tuturor trăsăturilor sale definitorii. Aspectele unui membru de categorie se referă la statutul aceluia lucru (obiect) într-un anumit mediu cultural, nu implică trăsături esențiale ale obiectului luat așa cum este (Taylor 1989). Modelul polisemantic al diminutivului ca categorie conceptuală începe să înlocuiască abordarea clasică asupra diminutivelor, deoarece majoritatea categoriilor lingvistice naturale au structuri policentrice; aparține uneia dintre ele înseamnă a semăna cu una sau cu diverse descrieri prototipice. Astfel, prototipuri diferite pot fi legate de o singură categorie, expunând astfel un cadru de asemănare familială.

Subcapitolul 2.4, „Abordarea morfofonologică”, încearcă să transmită prin morfologia evaluativă, că sufixele diminutive și augmentative sunt analizate în caracteristicile lor semantice, formale și de formare a cuvintelor, unde exemplele prototipice exprimă două seturi de semnificații: micimea – mărimile considerabil mari (dimensiunile fizice) sau aprecieri pozitive - negative, trăsături morale, valori umane, unde prima axă se bazează pe denotație, concentrându-se pe o abordare cantitativă, obiectivă, în timp ce a doua se concentrează pe valorile conotative și asocierea semantică a conceptelor, fiind o analiză calitativă și subiectivă. Toate trăsăturile, fizice sau morale, trec prin procesul evaluativ care urmează patru categorii cognitive conceptuale - substanță, acțiune, calitate și circumstanță. (Körtvélyessy 2015: 4). Diminutivele și augmentativele nu exprimă o valoare semantică neutră, întrucât reflectă întotdeauna o trăsătură pozitivă sau negativă, caracteristică care califică subiectul obiectului indicat într-un mod particular, încercând în unele cazuri să mențină obiectivitatea procesului.

În subcapitolul 2.5, „Abordarea morfopragmatică”, sufixele diminutive și augmentative sunt analizate dintr-un punct de vedere morfopragmatic, ceea ce implică explicația și ilustrarea cuvintelor ale căror sarcini semantice au fost modificate de aceste sufixe și utilizarea lor în contexte lingvistice cotidiene sau specializate, inclusiv utilizarea diferitelor reguli morfologice care reprezintă un sistem empiric, unde alegerea unui anumit sufix presupunea conceptualizarea viitorului mesaj destinat transmișiei. Valorile lor pragmatice le depășesc pe cele semantice, întrucât, în afară de sensurile centrale, prototipice reprezentate de dimensiunile fizice mici și ale copilului provenite din utilizarea diminutivelor, există și alte sensuri derivate manifestate prin caracteristica de neseriozitate dată de utilizarea diminutivelor, cu corespondentul său opus drept valoare semantică pentru sufixele augmentative.

Subcapitolul 2.6, „Abordarea cognitivă” se concentrează în principal pe modelul radial al categoriei conceptuale diminutive a lui George Lakoff și Daniel Jurafsky, care încearcă să explice diferențele de valori semantice ale diminutivelor, inclusiv valorile lor metaforice și inferențiale, conexiunile care există între ele, prin o perspectivă polisemantică. Aceste sufixe pot câștiga în același timp, în diferite contexte, valori semantice diferite, dar pe parcursul evoluției lor semantice, ele pot exprima o perspectivă unitară asupra schimbării și variației acestor valori.

Modelele metaforice, metonimice schematice existente în mintea umană și capacitatea de a alege instinctiv între diverse sufixe pentru aceeași bază aparțin unui cadru prezent în spațiul mental al fiecărui vorbitor, ale cărui părți relevante sunt activate ori de câte ori este necesar pentru a înțelege și a procesa activitățile. legate de gândire, expresie și înțelegere orală și scrisă (Lakoff 1987: 68f).

În subcapitolul 2.7, „Cadrul conceptual”, vor fi discutate mai multe modele conceptuale privind sufixele diminutive, precum modelul sensurilor prototipice al lui Daniel Jurafsky, modelul categoriei radiale ale lui George Lakoff, categorizarea lingvistică prototipică a lui John Taylor, modelul radial interpretat de Livia Körtvélyessy după principiile morfologiei evaluative semantice (cf model Victor Prieto). modelele semantice a lui George Lakoff și Daniel Jurafsky, care situează

diminutivele într-o categorie radială, în funcție de prezența lor, valorile și utilizările semantice prototipice în limbajul vorbit și scris. Modelul lui Daniel Jurafsky dezvoltă relațiile semantice denotative, metaforice și inferențiale care le leagă într-un anumit mod (1996). Modelul său poate fi analizat atât din punct de vedere sincron, cât și din punct de vedere diacronic, primul exprimând diferite valori semantice opuse ale sufixelor diminutive, în funcție de factorii interni și externi, în timp ce cel de-al doilea sugerează raționamentul inductiv că diminutivele modifică valorile semantice ale termenilor afectați, prin metaforă, abstractizare și deducție.

Daniel Jurafsky menționează, de asemenea, că sensurile centrale, prototipice și cele periferice pe care le oferă diminutivele sunt *copil, dimensiuni fizice mici, apartenență, aproximare, imitație, parte dintr-un întreg, o vârstă fragedă, o anumită tipologie a, relația cu, alături de dragoste, afecțiune, simpatie, empatie, dispreț, dispreț, limbaj adaptat copiilor, comunicare cu animale, intimitate în conversație*. (Jurafsky 1996: 536). O altă abordare a diminutivelor este centrată în modul și de ce evoluează sau derivă valorile semantice diminutivizate una din cealaltă, urmând categoria modelului radial al lui George Lakoff (1987), în care perspectiva sa era că valorile semantice ale diminutivelor respectă o conexiune și schemă hiperonimie - hiponimie, unde valorile lor denotative, dar și conotative, metaforice, ilative sunt accentuate în diferite situații de comunicare, alături de conexiunile mentale, interpretative dintre ele, prin legătura polisemică. George Lakoff credea că modelele metonimice conform cărora mintea umană funcționează și interpretează mesajele este aleasă în mod inconștient și instinctiv pentru a ajunge în spațiul mental al celuilalt vorbitor, prin crearea unei legături mentale comune între ei.

Conform teoriei categorizării prototipurilor lingvistice a lui John Taylor, sufixele diminutive și valorile lor semantice particulare demonstrează existența unei categorii de asemănare familială, în care semnificațiile sunt interconectate printr-un atribut semantic comun, care este [micimea]. În anumite limbi, cum ar fi română, spaniolă și italiană, diminutivele nu sunt legate de micimea dimensiunilor fizice, dar exprimă atitudini afectuoase, tandrețe, dragoste, empatie și simpatie provenind din partea vorbitorului. Sufixele diminutive sunt utilizate atât cu substantive care denumesc ființe animate, cât și cu cele care denumesc ființe neînsuflețite, obiecte, deoarece exprimă aceeași valoare semantică într-un context lingvistic adaptat.

Un alt lingvist care a realizat studii notabile de morfologie evaluativă și semantică a fost Victor Prieto, care a analizat sufixele diminutive și augmentative în conformitate cu principiile lingvisticii cognitive și a oferit dovezi fiziologice, psihologice, biologice și neurologice că nucleul conceptual prototipic în acest proces evaluativ este dimensiunea . Studiile sale au fost analizate cu atenție de Livia Körtvélyessy, care și-a interpretat modelul radial pe sufixe diminutive din punctul de vedere al morfologiei evaluative. În cadrul acestei abordări, noțiunea conceptuală de „dimensiune fizică” determină o alegere semantică a diminutivelor pentru referenții care exprimă „dimensiuni mici” și utilizarea augmentativelor pentru a sugera „dimensiuni fizice mari” legate de o ființă sau un obiect. Sufixele diminutive și augmentative utilizate pentru a prezenta caracteristici și calități modificate care definesc oricare dintre categoriile implicate în procesul de conceptualizare ajută întotdeauna la decodarea mesajului într-o manieră corectă și

rapidă, utilizarea lor este fundamentală atunci când vine vorba de apariția unei comunități culturale, dimensiunea fizică a unui obiect, un individ, părți ale corpului, componente ale unei anumite clase.

Ele pot sugera, de asemenea, o intensificare a unui proces, sentiment, stare de spirit, stare fizică; pot include noțiuni pe perioade relative de timp, reale sau percepute ca atare. În ceea ce privește calitatea unui proces, sau prin care se caracterizează o persoană, aceste sufixe ajută la transmiterea unei trăsături exacte și atenuate, o caracteristică adecvată a unei ființe sau a unui obiect sau pot acționa chiar ca intensificator pentru un proces, fenomen, un individ sau un obiect.

Capitolul 3

Sensuri ale diminutivului în limba engleză

Capitolul 3, „**Sensuri ale diminutivului în limba engleză**”, cuprinde informații valoroase despre sensurile centrale (prototipice) pe care diminutivele le dobândesc în diverse contexte lingvistice, formale sau mai informale; asupra sensurilor non-centrale (periferice), asupra semnificațiilor contradictorii. De asemenea, conține utilizările pragmatice ale diminutivelor, în funcție de contextul comunicativ în care se găsesc.

Fiecare sufix diminutival are un sens prototipic, alături de altele secundare, care sunt legate de valorile semantice pe care sufixul le avea înainte de a fi adăugate la cuvântul de bază; termenii creați prin acest proces pot dobândi diverse semnificații, care sunt legate semantic între ele prin polisemia sufixului folosit. Sufixele împărtășesc un anumit număr de caracteristici comune datorită faptului că toate sufixele diminutive exprimă dimensiuni fizice mici, ironie, dispreț, simpatie, o atitudine pozitivă sau negativă față de cineva / ceva, apreciere, dezaprobare, batjocură și multe alte aspecte contextuale particulare. (Schneider 2003: 86).

Există o limită ambiguă între exemple care ilustrează monosemia și polisemia, presupunând că un membru periferic (non-central) care aparține unei categorii monosemice devine atât de reprezentativ până la punctul care constituie un nucleu conceptual subordonat al categoriei date. Odată ce membrul periferic devine un alt prototip subsidiar al unei clase, alături de membrul central, categoria se transformă din monosem în polisemic, dar acesta este un proces lent. Această schimbare permanentă prezentă în domeniul lingvistic arată că limbile stabilesc noi îmbogățiri semantice în nucleele lor conceptuale (Taylor 1989)

În ceea ce privește semnificațiile contradictorii ale diminutivului, în unele situații de utilizare, sufixele diminutive pot implica un efect atenuant asupra importanței oferite unei persoane sau a unui lucru, rezultând în subestimarea lor, sau se pot referi la atenuarea unor cuvinte sau idei dure care în mod normal ar putea ofensa interlocutorul sau îl fac să fie incomod.

Pentru a respecta principiile cognitive aplicate analizei, este de asemenea important să se precizeze implicația pragmaticii în explicația și interpretarea datelor cercetării. Pragmatica completează principiile lingvistice cognitive arătând modul în care contextul afectează foarte mult sensul și interpretarea acestuia și subliniază importanța contextului pentru a reda definiția corectă și completă sau ilustrarea unei sarcini semantice. Totuși, ceea ce contează și ca o chestiune de explicație pragmatică este obiectivitatea, mesajul clar, precis și lipsit de ambiguitate al vorbitorului (vorbitorilor), unde ne vom concentra asupra studiului și interpretării diminutivelor. Explicația lor adevărată și exactă se bazează parțial pe registrul lingvistic folosit, pe calitatea morală și intelectuală a vorbitorului (vorbitorilor), pe contextul situațional (pertinența socială, relațiile sociale și tipul de discurs).

Un alt subcapitol care abordează diminutivizarea multiplă (3.5) relevă faptul că diminutivul este un mecanism morfologic productiv care permite adăugarea unei a doua sufixe diminutive, în care aceeași bază lexicală poate fi combinată cu diverse sufixe diminutive, deoarece utilizarea marchează preferința și predilecția pentru o anumită formă. În multe cazuri, termenii pot trece prin procesul de diminutivizare multiplă, deoarece baza lexicală le permite și le ajută să mărească impactul și intensitatea mesajului pe care vorbitorul încearcă să îl ilustreze.

În subcapitolul 3.6, „Inventarul sufixelor diminutive englezești și subclasele sale”, procesele de formare a cuvintelor referitoare la diminutive sunt comparate în fiecare dintre cele trei limbi studiate: română, engleză și spaniolă. În comparație cu limba spaniolă al cărei mecanism intern ajută la formarea diminutivelor sintetice (noi termeni care se formează prin adăugarea unui sufix diminutiv la un cuvânt de bază existent, pentru a exprima o dimensiune mai mică decât cea a semnificatului inițial, un atitudine pozitivă, afectuoasă sau chiar o atitudine disprețuitoare, ironică, jalnică), în limba engleză, diminutivele pot fi formate atât prin procese sintetice, cât și analitice. Aceste două procese arată că diminutivele pot prezenta un sufix adăugat la forma lor de bază (diminutivi sintetici) sau pot primi marcatori analitici precum *little*, *mini*, *tiny*, *small*, care sunt adăugate înainte de cuvântul de bază (mărci diminutive analitice). Această din urmă categorie este mai productivă în limba engleză, deoarece termenii câștigă multe valori semantice ușor de exprimat, dar ambele procese relevă frecvența ridicată a diminutivelor utilizate în limba engleză, în limba orală, deoarece nu apar în discursuri specializate, în diferite domenii ale terminologiei, numai dacă sunt analizate într-un context metalingvistic.

Vorbitorii, nativi sau non-nativi, pot să nu fie pe deplin conștienți de regulile gramaticale pe care le respectă atunci când creează termeni noi cu ajutorul diminutivelor; majoritatea au o capacitate înăscută de a distinge între formele originale și derivate și un sistem conceptual intuitiv de diferențiere a diferitelor valori semantice și a alternanțelor lor care le permite să aleagă forma corectă atunci când construiesc schema și mesajul lingvistic conceptual.

Capitolul 4

Sensurile diminutivului în limbile spaniolă și română

Capitolul 4, „Sensurile diminutivului în limbile spaniolă și română”, ilustrează valorile lor semantice, fie ele sensuri denotative sau metaforice, în diferite contexte lingvistice și situații de comunicare. Procesul de formare diminutival este cunoscut pentru productivitatea sa lexicală și regularitatea în limbă. Ajută la menținerea unui nivel constant de productivitate lexicală prin procesul de lexicalizare, dar nu ajută la îmbogățirea limbii prin formarea de termeni nou atestați. Acest lucru se datorează faptului că, din punct de vedere lexicografic, aceste noțiuni sunt cunoscute mai ales prin originile lor lingvistice, nu sunt independente datorită valorii lor semantice. Acei termeni care au devenit lexicalizați în timp câștigă noi sarcini semantice, diferite de cei care pot fi conectați la cuvântul de bază, iar semnificația lor nu se trimite noțiunii de bază originale reprezentate la început.

În subcapitolul 4.1, **Aspectul diminutival și nominal în limba spaniolă**, sufixele diminutive sunt prezentate ca un mijloc de exprimare a aprecierii subiective care nu modifică categoria morfologică a formei morfologice indicate. În unele cazuri particulare, sufixul augmentativ „-ón” schimbă categoria cuvântului pentru a exprima agentul care efectuează acțiunea considerată de cuvântul de bază (de exemplu, spaniolă galardar „a da un premiu” > galardón „premiu onorific”). Sufixul apreciativ, „-ón” adaugă de obicei grade și caracterizări expresive noțiunii originale și formează o nouă categorie gramaticală pentru a numi subiecții înzestrați cu o anumită trăsătură și a efectua acțiunea indicată de cuvântul de bază: de ex. mirón „o persoană care privește pe ceilalți care lucrează, dar nu se angajează să-i ajute sau să facă ceva de unul singur”; respondón „o persoană care dă un răspuns inadecvat de cele mai multe ori și nu vrea să facă ceea ce i se spune”; buscón „o persoană care fură lucruri de mică valoare”.

Diferite tipuri și semnificații ale diminutivelor în limba spaniolă sunt prezentate în subcapitolul 4.1.1. În limba spaniolă, bazele lexicale pot primi unul din sufixele diminutive „-ito”; „-ico”; „-ito”; „-illo”; „-ín”; uneori pot chiar să formeze o combinație între ele. Diferența în alegerea sufixului diminutival adecvat poate consta în motive fonetice sau luând în considerare categoria gramaticală sau semantică a formei morfologice originale.

Există cuvinte ale căror semnificații pot fi deduse din combinația lexicală logică a cuvântului de bază și a sufixului adăugat (de ex. *muchacho* > *muchachito*; *ojo* > *ojito*; *guapo* > *guapetón*) care se pot referi la dimensiuni fizice sau la o gamă variabilă de sentimente ale vorbitorului față de o persoană sau un obiect (de ex., simpatie, afecțiune, dispreț), dar există și termenii lexicalizați, al căror semnificat nu poate fi dedus din cel al cuvântului de bază și al sufixului separat, deoarece a început să denote o realitate lingvistică deja existentă (The New Grammar of the Spanish Language 2009: 165). Sufixele diminutive existente astăzi în limba spaniolă, fie că este peninsulară sau de

origine latină, sunt următoarele: „-ito / a” (cel mai productiv și foarte utilizat în zilele noastre); „-illo / a” (care a fost cel mai productiv în perioada medievală și clasică); „-ico / a”; „-uco / a”; „-În / ina”; „-ino / a”; „-iño / a”; „-ejo / a”; „-ete / a”. Utilizarea și productivitatea diminutivelor se referă la regiunea geografică a vorbitorilor, datorită cunoștințelor culturale și semnificației pe care aceștia tind să le atribuie acestor sufixe. În America, sufixul diminutival cel mai frecvent utilizat este „-ito / a” (chiar și cu adjective, adverbe, interjecții), în timp ce în Argentina „-ejo / a” este folosit mai frecvent, în partea de est a Boliviei „-ingo / a ”, „-ico / a ” în Insulele Caraibelor (de asemenea, „-iitico / a ”).

În subcapitolul 4.2, „Diminutivele în limba română”, sunt menționate tipurile și semnificațiile diminutivelor în limba română, din diferite puncte de vedere: cel al evoluției lor diacronice, cel al fundalului latin al diminutivelor, comun cu limba spaniolă și diferit de limba engleză. Gama largă de valori semantice diminutive este dezvăluită, ele descriu atitudine empatică, afectivă față de o persoană, ființă vie sau obiect atribuindu-i calități morale sau fizice pozitive, sau chiar negative, dacă contextul favorizează acest mesaj, care îl poate determina pe celălalt („s / s”) sentimente corespunzătoare, de îndrăgire, apreciere, admirație, dragoste și afecțiune, apropiere sau ironie, lipsă de respect, dispreț, respingere. Marea varietate de sentimente și emoții legate de utilizarea acestor sufixe arată că acestea reprezintă o categorie morfologică foarte eficientă atunci când vine vorba de atribuirea unor noi valori stilistice acțiunilor obiective, faptelor sau descrierilor cuiva. (Condrea 2007: 1).

Sufixele diminutive în română includ „-uț / -uță”; „-aș / -așă”; „-ișor / -ișoară” ’; „-el”; „-iță”; -ior / -ioară ”; „-ică”; „-uc”. Fiecare sufix este discutat ca o particulă morfologică care marchează semnificații contextuale diferite, interpretate în momentul situației comunicative, de către vorbitori cu opinii și perspective comune și distincte asupra problemei.

În subcapitolul 4.2.3, diversitatea diminutivală și productivitatea românească sunt luate în considerare, prin afirmarea locului diminutivului cu mecanismul intern de formare a cuvintelor al limbii române și conceptualizarea acestuia în rândul vorbitorilor, ceea ce arată că este o modalitate de adaptare la noile realități, societăți, norme și fenomene inevitabile, care influențează vorbitorii în manifestarea sentimentelor, credințelor, percepțiilor asupra întregii lumi. Printre exemplele relevante pentru a ilustra această idee, se pot regăsi nume de personaje din spațiul literar mitic românesc, plin de magie, precum *Frumușelele*, *Zânișoarele*, *Irodițele*, *Ielele* sau *Aghiuță*, ce dovedesc alte valori diminutive, precum atenuarea contextuală negativă și familiaritatea.

Capitolul 5

Analiza datelor

În capitolul 5, referitor la **Analiza datelor**, voi încerca să prezint diverse observații clare, obiective și concluzii făcute în timpul cercetării mele, ca urmare a expunerii altor persoane la acest domeniu lingvistic de exprimare prin diminutive. Analiza mea se va concentra pe studiul interdependent al diminutivelor în limbile română, engleză și spaniolă, observând în mod clar că vorbitorii din comunități lingvistice specifice percep realitatea lor într-un anumit mod, de unde și eforturile inconștiente de a o conceptualiza, explica și reda în consecință. Analiza corpusului se va concentra pe studiul frecvenței, apariției și valorilor semantice ale diminutivelor găsite în romanele și basmele cunoscute, reprezentative pentru genul lor literar și consistența semantică în ceea ce privește atitudinile emoționale și alte valori exprimate de diminutive. Metodele cantitative de cercetare se referă la aplicarea unui chestionar privind utilizarea diminutivelor în viața de zi cu zi, dar și în mediul lor de muncă, la care au răspuns părinții elevilor mei. Acest sondaj încearcă să aducă în prim plan datele și metodologiile cercetării care au constituit un început și un punct de cotitură în dezvoltarea și concretizarea concluziilor conexe și, sperăm, a noilor teorii. Folosirea metodelor de cercetare atât calitative cât și cantitative este strict legată de exemple eficiente, demne de încredere, care se remarcă pentru categoria diminutivală. Reprezentările semantice, conceptuale care au fost investigate pot crea o imagine de ansamblu a regulilor lexicale, semantice, morfologice, cognitive care se aplică în cazul diminutivelor.

În subcapitolul 5.2, „**Întrebări de cercetare**”, voi încerca să răspund la întrebările de cercetare legate de obiectivele tezei mele care încearcă să deschidă mintea oamenilor și mai mult cu privire la utilizarea diminutivelor în diferite situații de comunicare, începând cu alegerea mentală de a le folosi, să credem că contextul lingvistic este adecvat și îl permite și încercând să le folosim ca instrument lingvistic, interpretativ, pentru a stabili noi conexiuni emoționale, noi prietenii și a împărtăși orizonturi conceptuale.

Prima întrebare de cercetare este legată de modul în care și de ce evoluează sensurile diminutivizate sau derivă unele din altele, urmând categoria modelului radial al lui George Lakoff (1987), unde perspectiva sa era că valorile semantice ale diminutivelor respectă o conexiune și schemă hiperonimie - hiponimie valorile lor denotative, dar și conotative, metaforice, sunt accentuate în diferite situații de comunicare, alături de conexiunile mentale, interpretative dintre ele, prin legătura polisemantică. Daniel Jurafsky și alți lingviști cunoscuți au urmat și au încercat să caute noi interpretări suplimentare modelului său conceptual, prin asemănări de familie care vor construi în continuare o categorie universală, unificată, prototipică. Relațiile polisemantice dintre toate valorile semantice, fie ele denotative sau metaforice, ajută la crearea unei imagini de ansamblu a ramificațiilor semantico-pragmatice ale diminutivului.

O altă întrebare de cercetare este, de asemenea, legată de încercarea de a arăta că diminutivul nu este polisemantic într-un mod complet aleatoriu și că urmează o cale semantică bine determinată. Încercarea de a răspunde la această întrebare de cercetare a fost de a dezvălui de ce unele sensuri devin periferice, în timp ce altele câștigă statutul privilegiat de „prototipic”, creând astfel un lanț hiponimic, datorită capacității semantice a diminutivului de a extrage din schemă valoarea necesară pentru a transmite un -mesaj interpretat, cu un fundal mental comun între vorbitori.

A doua întrebare de cercetare se preocupă de diferențele considerabile de niveluri de productivitate diminutivală în cele trei limbi studiate, întrebare la care ar trebui să răspundem luând în considerare particularitățile de construcție ale fiecărei limbi - semantice, morfologice, metaforice și aceleași conceptualizări mentale specifice interpretării mesajului transmis datorită experiențelor comune de viață anterioare. Analiza diminutivelor în acest caz este efectuată în mod paralel. Această metodă este preferată pentru a observa particularitățile mentale, conceptuale ale vorbitorilor în ceea ce privește mesajul și ale situația de comunicare, care îi ajută pe vorbitori să își construiască propria înțelegere, ceea ce, în cele din urmă, se dovedește a fi comun între toți vorbitorii acelei comunități lingvistice.

A treia întrebare, nu în ultimul rând, se concentrează asupra faptului dacă utilizarea diminutivelor are o semnificație relevantă din punct de vedere social într-o anumită limbă / cultură și în toate limbile / culturile studiate. Această întrebare prevede toate particularitățile sociale, culturale și mentale ale membrilor comunităților române, engleze și spaniole, cu interpretări comune intralingvistice ale mesajului transmis de vorbitori, dar și prin trăsături comune interlingvistice între limbile romanice (română - spaniolă) cu mijloace evidente de exprimare a mesajului cu privire la micimea fizică, atitudinile afectuoase și emoționale, inclusiv disprețul, dragostea, bunătatea, dar și aproximarea, comunicarea omului cu animalele și menționarea descendenților lor și toate celelalte valori semantice metaforice pe care le dobândesc în diferite contexte ale comunicării.

În subcapitolul 5.3, „**Ipoteze de cercetare**”, mi-am orientat direcția de cercetare asupra faptului că legăturile polisemantice dintre valorile semantice ale diminutivelor urmează o anumită cartografiere mentală, datorită experiențelor de viață anterioare ale fiecărui vorbitor, care se concretizează în discursul său, inclusiv necesitatea de a da și primi afecțiuni, de a se conecta emoțional cu celălalt în timp ce transmite un mesaj sau necesitatea de a transmite și sentimente și atitudini negative, justificate sau nu, față de alți indivizi, animale, obiecte, evenimente și tot ceea ce poate primi critici și poate fi clasificat într-un anumit mod în această lume largă.

Variabilele de cercetare, prezente în subcapitolul 5.4, au arătat că analiza corpusului care conține diminutive a depins de foarte puține variabile de cercetare, deoarece diminutivele găsite în cele șapte romane sau basme studiate au cunoscut o fluctuație mică în materie de alegeri morfologice în funcție de originile traducătorului, despre zona geografică în care au lucrat, care i-au influențat în mod clar opera. Mai mult, în analiza chestionarului administrat pe tema utilizării diminutive în situații cotidiene, informale și în mediul muncii, va exista un anumit

număr de variabile, conducând rezultatele într-o anumită direcție de cercetare și influențând concluziile trase. Unul dintre factorii care influențează interpretarea rezultatului sondajului este că acesta a fost trimis online, prin intermediul unuia dintre site-urile de socializare, studenților. Le-au citit în engleză părinților lor și am convenit să răspundă individual, personal. Sondajul implică un număr de 100 de participanți, cu vârste cuprinse între 37 și 55 de ani, părinți ai elevilor cu vârste cuprinse între 15 și 19 ani, din care 20 de participanți fără copii, 40 de participanți cu un copil și 40 de participanți cu doi sau mai mulți copii acasă.

Subcapitolul 5.5, **Sursele de date și analiza datelor**, se referă la analiza corpusului cercetării mele, sursele de date constă în șapte romane și basme, alese pentru abundența și bogăția lor în diminutive atât în textele-sursă cât și în textele-țintă, pentru nivelul lor ridicat de productivitate lexicală în diferite discursuri regionale relevate de diferitele traduceri existente și originile diferiților traducători. Mai mult, diferitele romane alese manifestă, în materie de utilizare a diminutivelor, o mare apariție și frecvență care sunt intercalate în fiecare linie, dovedind o mare deschidere, un mare sentiment de comunicare emoțională și afectuoasă și interacțiune între personaje, determinând cititorii să învețe lecții importante de viață cu privire la bunătate, afecțiune, empatie, simpatie și alte valori din viață care trebuie dezvoltate.

Corpusul pe care l-am adunat în încercarea de a demonstra obiectivele cercetării mele constă în romanele și basmele *Alice în Țara Minunilor*, *Răzușca cea urâtă*, *Motanul încălțat*, *Scufița roșie*, *Frumoasa adormită (Micul trandafir)*, *Fetița cu chibrituri*, *Croitorașul cel viteaz*.

Analiza datelor se concentrează pe discuția referitoare la fiecare sufix diminutival sau marcatorul său analitic, atunci când este cazul, pe relevanța sa la tipologia diminutivală prototipică sau periferică, pe valorile semantice pe care le denotă, pe sensurile denotative sau metaforice legate de contextele în care îl găsim. Mai mult, ar trebui să avem în vedere și importanța interpretării și conceptualizării comune a mesajului menit să fie transmis interlocutorului (lor).

În subcapitolul 5.6, „**Cercetarea metodelor mixte**”, voi menționa atât metode calitative cât și cantitative de cercetare alese pentru a demonstra ipotezele cercetării și pentru a răspunde la întrebările de cercetare prezente în teza mea. Metodele care implică cercetări calitative implică explicații ale fenomenelor sociale, culturale și lingvistice, încercând să înțelegem mecanismele interne ale oamenilor prin utilizarea interviurilor, a analizei și interpretărilor textului și discursului. Cercetătorii în domeniul lingvisticii încearcă să înțeleagă schimbările lingvistice sociale și culturale contemporane în utilizarea diminutivului, aflând în primul rând de ce vorbitorii tind să conceptualizeze mesajele într-un anumit mod, cu ajutorul diminutivelor, dacă sunt introduse într-un anumit limbaj context lingvistic, precum într-un registru informal, în situații de comunicare diverse (la cumpărarea unui produs, la școală, în familie).

Metodele cercetării cantitative permit unele statistici și informații reprezentative numerice pentru fenomenele sociale studiate, pentru a stabili cadrul general și extinderea acestuia. Întrebările implică măsurarea dispersiei și intensificării fenomenelor de utilizare ale diminutivelor în diferite

situații, în viața de zi cu zi, numere și obiective, principii generale prin care putem defini și controla mai bine schimbările socio-culturale.

Voi alege să mă concentrez asupra limbii române în ceea ce privește utilizarea, distribuția lingvistică și frecvența diminutivelor, atât în viața informală de zi cu zi, într-un mediu familial, dar și pe cunoștințele culturii generale (romane, cărți citite care conțin diminutive; de exemplu, basme) , cărți adaptate copiilor) în limba română, strâns legată de creșterea copiilor, datorită experiențelor educaționale și de viață anterioare. Prin urmare, sondajul va fi adresat prietenilor apropiați și părinților studenților mei reali, cu vârste cuprinse între 14 și 19 ani. Acest tip de cercetare încearcă să transforme informațiile adunate prin colectarea datelor și procesul de analiză a acestora în număr și măsurare statistică, pentru a produce noi teorii și pentru a raporta amploarea fenomenului studiat în condiții sociale, culturale.

Metodele calitative de cercetare din teza mea privesc dificultățile de traducere din literatura pentru copii, în cele trei limbi studiate (română, engleză și spaniolă). Limba română tinde să devină mai expresivă și mai flexibilă în transmiterea de mesaje și fapte extraordinare ale căror protagoniști sunt personaje speciale, fie că sunt ființe umane sau animale care pot poseda puteri extraordinare sau o mare putere interioară emoțională și, în mod normal, și abilități fizice mari care le permit să obțină rezultate pozitiv în cele mai dificile situații de viață. Cu toate acestea, limba engleză tinde să adapteze la maximum scenariul traducerii, păstrând doar detaliile necesare, extrem de relevante în poveste, precum descrieri obiective, numere, detalii vestimentare și succesiunea faptelor.

Diferențele de traducere dintre limba română și limba engleză constau în nivelul de descriere și explicare a faptelor, unde primul este mai explicit, faptele sunt descrise în mai multe detalii și oferă dovada unui sentiment mai intens de adaptabilitate și implicație emoțională în dezvoltarea acțiunii.

Mai mult, limba spaniolă seamănă foarte mult cu „sora” sa romanică - limba română în atenția pentru detalii descriptive însoțită de încercarea de a vizualiza obiecte, personaje, fapte și acțiuni curajoase sau teribile ale unor personaje extraordinare mari sau slabe, acolo unde există întotdeauna o lecție de viață morală care trebuie trasă la sfârșit și un final fericit care așteaptă pentru cei care sunt îndrăgostiți de viață și de binecuvântările ei.

Din punct de vedere cognitivist, limba română ilustrează cel mai bine valorile semantice, contextuale ale sufixelor diminutive întâlnite, le pune în valoare foarte bine în ceea ce privește realitatea obiectivă se confruntă cu interpretări subiective în mintea cititorilor, întrucât fiecare acțiune descrisă este percepută într-un mod foarte personal de către fiecare dintre ei. Fiecare valoare semantică devine una prototipică sau una mai periferică, în funcție de gradul său rapid de selecție și conceptualizare în mintea vorbitorului și descrie valorile ilustrate mai întâi de George Lakoff, precum afecțiunea, îndrăgirea, empatia, simpatia, aproximarea, comunicarea cu animale,

relații strânse și conexiuni emoționale cu alte ființe (umane), acestea fiind cele mai specifice și relevante găsite în fiecare traducere.

Proiectarea cercetării (subcapitolul 5.7) se referă la datele colectate și analizate, care constau în toate sufixele diminutive și mărcile analitice diminutive existente în aceste basme și fragmente literare, utilizați ca date calitative, sursă primară, datorită potențialului lor mare în explicarea cartografierii mentale, conceptualizarea lor în diferite contexte lingvistice date și capacitatea lor de a ajuta oamenii să se conecteze mai emoțional, să se răsfete reciproc și să-și recunoască eforturile individuale, care au ca rezultat în final crearea și menținerea unei comunități mai amabile și mai afectuoase.

Testarea teoriilor lingvistice existente în vederea realizării cercetării, a reieșit din eșantionarea și profilul participanților la chestionarul cu întrebări închise vor fi explicate în subcapitolul 5.8, în conformitate cu diferite principii de analiză, cum ar fi vârsta, sexul, naționalitatea, nivelul studiilor finalizate, numărul de copii.

Rezultatele legate de obiectivele și întrebările suplimentare (subcapitolul 5.10) relevă faptul că datele colectate și analizate au creat cu totul o imagine de ansamblu asupra utilizării diminutivelor în viața de zi cu zi, în muncă și în situații mai informale în care comunicarea și alegerea corectă a unui registru lingvistic sunt esențiale în interpretarea corectă a faptelor trecute, prezente și viitoare. Literatura pentru copii este presărată cu mărci de atitudini și conexiuni emoționale și reprezintă o sursă excelentă în determinarea valorilor semantice specifice ale diminutivelor, relevante și schimbătoare în contextul lingvistic analizat, în toate sensurile lor, fie el denotative sau conotative. Toate încărcăturile semantice ale diminutivului sunt corelate, conectate și au o sursă comună în percepția mentală, cea a „micului / copilului” conform lui Jurafsky, ca principal sens prototipic pe care toți vorbitorii îl folosesc pentru a exprima micimea fizică și afecțiunea, bunătața atunci când interacționează în principal cu copiii. Aceste valori prototipice sunt adaptate diferitelor contexte lingvistice, în care fiecare vorbitor are un background educațional și personal diferit, care poate împiedica procesul de înțelegere și comunicare.

În ceea ce privește metodele cantitative de cercetare, alte surse primare de date utilizate sunt reprezentate de sondajul cu întrebări închise, care încearcă să demonstreze atitudinile vorbitorilor față de utilizarea diminutivului în diferite medii, cum ar fi munca, familia, întâlnirile informale și tendința lor mentală în alegerea propriului lor registru de limbă și adaptându-și discursul atunci când au în față un alt interlocutor.

Valorile semantice ale diminutivului, deși diferite în funcție de context, sunt conectate prin legătura polisemantică, deoarece exprimă sentimente pozitive sau negative și conturează relația dintre oameni.

Limbile română și spaniolă posedă traduceri foarte similare, dacă nu identice, cu un fundal comun în utilizarea și interpretarea diminutivă, în timp ce limba engleză este mai sintetică în

felul în care tinde să ilustreze traduceri mai adaptate și scurte în unele cazuri, unde detalii sunt menționate într-o revizuire rapidă și dezvoltarea acțiunii este mai importantă.

Concluzii generale

Întrucât în ceea ce privește **Concluziile generale** (subcapitolul 5.12 și II), limba română ilustrează cel mai bine încărcăturile semantice, contextuale ale sufixelor diminutive găsite, pune mult accent pe prezența lor în texte în care realitatea obiectivă este reprezentată de interpretări subiective diferite în mintea vorbitorilor. Prin urmare, fiecare acțiune descrisă este interpretată în funcție de mediul personal al fiecărui vorbitor / cititor. Fiecare valoare semantică devine în cele din urmă una prototipică sau periferică, în funcție de nivelul său mai ridicat de selectare printre alte valori diminutive și de conceptualizarea ei în mintea vorbitorului și descrie valori contextuale precum afecțiunea, îndrăgirea, empatia, simpatia, apropierea, comunicarea cu animalele, relații strânse și conexiuni emoționale cu alte ființe (umane), acestea fiind cele mai specifice și relevante găsite în fiecare traducere analizată.

Lexicalizarea joacă, de asemenea, un rol important în nivelul diminutiv al productivității lexicale și regionale, deoarece multe cuvinte au fost adoptate cu mult timp în urmă ca fiind denumiri esențiale, necesare în descrierea unei realități lingvistice date. Consider că limbile română și spaniolă posedă un număr mare de cuvinte lexicalizate, de aceea nivelul productivității lexicale scade, dar în ciuda acestui fenomen, nivelul de productivitate și distribuție diminutivală este încă foarte ridicat, mai mare decât cel al limbii engleze.

Unele valori semantice diminutive au câștigat statutul de „prototipic” datorită nivelului lor mare și crescut de productivitate lexicală în rândul vorbitorilor cu un background educațional, ocupațional diferit, din diferite zone geografice. Cred că un sufix diminutiv prototipic este unul pentru care toate celelalte valori pot găsi relevanță și o interpretare comună la un moment dat în discursul lor cotidiene, care poate fi întotdeauna folosit și adaptat în funcție de existența lor în registrul lingvistic informal și de capacitatea de integrare în realitatea descrisă.

În limbile română, spaniolă și engleză diminutivele posedă un nivel remarcabil de productivitate lexicală, duc la îmbogățirea atât a registrelor lingvistice standard, cât și a limbajului popular al vorbitorilor nativi și non-nativi, dat fiind faptul că vorbitorii se adaptează întotdeauna la condițiile sociale noi, prin adoptarea unor mijloace de exprimare lexicală și de producție orală și scrisă. Diminutivele din toate cele trei limbi analizate sugerează conotații subiective, cu valori prototipice și periferice precum atenuarea impactului unei acțiuni, consecințe pozitive sau negative, simpatie, proximitate spațială și afectivă, moderarea caracteristicii morale sau fizice a unei persoane, în alte cazuri poate fi un semn de curtoazie, ironie, chiar satiră, dispreț sau un indicator descriptiv și calitativ pentru acțiunile, gândurile sau modul de a fi al unei persoane. De asemenea, ajută la dezvoltarea relațiilor emoționale și a încercării oamenilor de a se integra mai bine în cercurile sociale.

Diminutivele se dovedesc a fi un mijloc lingvistic productiv, extrem de fiabil și valoros de exprimare a trăsăturilor polisemice cu un membru, sens prototipic sau periferic. Aceeași formă fonologică poate denota diferite valori semantice corelate, care dezvăluie dimensiuni reduse în spațiul fizic, aproximare, durată, atitudini emoționale pozitive sau negative, puncte de vedere personale asupra unei anumite materii, particularități socio-culturale adaptate unui context comunicativ exprimat prin limbaj.

Importanța teoretică și practică a rezultatelor (II.1) sunt menționate, deoarece analiza diminutivelor dintr-o abordare cognitivă ar putea oferi altor oameni de știință instrumentele de cercetare pentru a realiza diferite activități în învățarea limbilor străine, oferind noi predări și tehnici de învățare, într-un mediu mai sigur, fără judecată, favorabil dezvoltării înțelegerii orale și scrise.

Studiul cognitiv al diminutivelor se poate dovedi foarte util în situațiile de traducere, în care traducătorul trebuie să aibă în vedere originile dialectale și geografice ale cititorilor, caracteristicile orale și scrise ale discursului lor. În același timp, indiferent de originile sale geografice și familiale, el ar trebui să le faciliteze capacitatea de a înțelege detaliile unei povești date, mesajul destinat transmiterii și percepția lor globală, mentală, viitoare asupra faptelor prezentate lor.

Am încercat să realizez o cercetare calitativă în ceea ce privește interpretarea textelor și am efectuat o analiză aprofundată asupra diminutivelor din punct de vedere lexical, diacronic, morfopragmatic, cognitiv, ghidându-mă cu ajutorul abordării morfopragmatice a lui Dressler și L. Barbaresi asupra diminutivelor, a modelelor de categorii conceptuale ale lui George Lakoff și a lui Daniel Jurafsky, împreună cu diverse alte surse care au încercat să analizeze și să-și îmbogățească modelele conceptuale.

Voi baza cercetările mele ulterioare pe studiul altor forme morfologice și pragmatice care ajută la exprimarea emoțiilor pozitive și negative, a atitudinilor emoționale, a convingerilor personale, a stereotipurilor, a opiniilor personale și a altor percepții cognitive și mentale care conduc la interpretări comune asupra întregii realități lingvistice.

Cercetarea asupra diminutivului utilizată în principal din punct de vedere cognitiv, cu o interpretare suplimentară a noțiunilor teoretice aparținând domeniului morfopragmatică ne poate ajuta să înțelegem mai bine conexiunile mentale, percepțiile personale și interpretările pe care o vorbitorii unei comunități le au în comun, ce se păstrează ca o moștenire socio-culturală, transmisă pe parcursul evoluției diacronice a diminutivului, dar și dintr-o zonă geografică în alta, poate face lumină asupra tuturor valorilor sale semantice prototipice și periferice, asupra conexiunilor polisemice care există între ele, asupra comunității oamenilor modalități de interpretare a unei situații de comunicare. Am putea învăța mai ușor modul în care vorbitorii altor limbi gândesc și conceptualizează propriul lor adevăr și tot ce vine cu acest fenomen, creând astfel o „punte lingvistică” importantă în dezvoltarea nu numai între elementele

dobândirii limbajului, ci și între modurile de gândire, a judeca lumea exterioară și a o conceptualiza într-un mod comun.

Sugestiile pentru cercetări ulterioare și limitele cercetării relevă faptul că fenomenele sociale și culturale ar putea găsi o explicație în observarea utilizării diminutivale, datorită diferitelor încărcături semantice pe care le implică și conexiunilor dintre ele, datorită relațiilor polisemantice. Relațiile dintre vorbitorii unei anumite comunități relevă, prin utilizarea diminutivelor, atitudini emoționale, pozitive sau negative, proces care ar putea ajuta în vederea stabilirii unei categorizări mai ușoare a opiniilor oamenilor cu privire la ceilalți, a reflectării experiențelor și stereotipurilor lor de viață personale, prin utilizarea limbajului. Ca un plan de cercetare viitoare, cred că ar fi relevant să se studieze folosirea diminutivelor și a altor particule morfologice care ajută la clasificarea mai ușoară a realității lingvistice prin limbaj, care să ducă la o percepție comună pentru toți vorbitorii dintr-o comunitate. Interpretările textelor aparținând diferitelor zone regionale, tipologiei și relevanței discursului, care reflectă sentimentele personale, emoțiile, atitudinile interumane, sunt o mare sursă de cercetare pentru a găsi răspunsuri la schimbările eterne din fiecare societate, dar și pentru a stabili emoțional, legături nerostite între membrii săi. Ca urmare, explicația științifică a utilizării și prezenței diminutivelor în viața oamenilor ar putea duce la o mai bună înțelegere comunitară și interpersonală, cu efecte în viitorul îndepărtat, precum pacea mondială și comuniunea de la suflet la suflet.

Am încercat să demonstrez că utilizarea diminutivelor nu ar trebui să fie atât de strict legată, în unele cazuri, de un nivel intelectual inferior, de o lipsă de educație a vorbitorilor, de inadecvarea discursului, încercând în zadar să stabilească emoțional conexiunile cu interlocutorul(ii) și pentru a „cere” amabilitate afecțiune și atenție, deoarece acestea pot fi considerate cu ușurință ca instrumente lingvistice vitale, necesare folosite pentru ca oamenii să se reconecteze cu ei înșiși și cu ceilalți, de la suflet la suflet, lăsând deoparte toate neînțelegerile, toate diferențele de statut social și anturaj, de cunoștințe culturale, de bunuri și încercând să se observe ce se află în spatele a tot ceea ce descrie un individ, pentru a obține o relație reală, intimă, afectuoasă, bineînțeles cu acceptul celuilalt.

Capitolul final III dezvăluie toate referințele utilizate pentru a mă documenta despre teoriile lingvistice universale pe care mi-am bazat cercetarea și analiza, care privesc lingvistica cognitivă, morfopragmatic, morfologia evaluativă, fundamentele semanticii și pragmaticii, evoluția diacronică a diminutivelor, originală și cuvinte lexicalizate în fiecare limbă studiată, modele lingvistice de formare a cuvintelor, prototipuri în teoria lingvistică și clasificare lingvistică, interacțiuni conceptuale și toate teoriile care m-au ajutat pe parcursul cercetării mele.

III. Referințe selectate

- **Cărți și articole**

1. Burchfield, R.W. (ed.). 1998. *The New Fowler's Modern English Usage*, third edition. Oxford: Oxford University Press.
2. Burchfield, R.W. *The New Fowler's Modern English Usage*. 3rd edition 1996, XXII + 864 pp. ISBN 0-19-869-126-2. Oxford: Clarendon Press
3. Carroll, L. 1998. *Alice's Adventures in Wonderland*. Volume One Publishing. Chicago, Illinois. [pdf document - A BookVirtual Digital Edition, v.1.2. November, 2000, last accessed on 10.05.2020]
4. Carroll, L. *Alice în Țara Minunilor*. <https://scorilos.files.wordpress.com/2011/04/alice-in-tara-minunilor.pdf> [Romanian version, last accessed on 10.05.2020]
5. Carroll, L. 2003. *Alicia en el País de las Maravillas*. Ediciones del Sur, April 2003 [consulted at <http://www.edicionesdelsur.com>, last accessed on 10.05.2020]
6. Dressler, Wolfgang U., Merlini Barbaressi, Lavinia. 1994. *Morphopragmatics: Diminutives and*
7. *Intensifiers in Italian, German, and Other languages*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter, p. 136;. Edited by Peter O. Müller, Ingeborg Ohnheiser, Susan Olsen, Franz Rainer.
8. Grimm, Brothers. 2010. *El sastrecillo valiente*. Editorial Forja. Colección Hilo Negro. Chile.
9. Grimm, Brothers. 2013. *Grimm's Complete Fairy Tales. Sleeping Beauty (Little Briar Rose)*,
10. edited by Hugh Fraser, G. Burrows. Read Books Ltd.
11. JURAFSKY, Daniel. 1996. *Universal Tendencies in the Semantics of the Diminutive*. Language, 1996, vol. 72 (3), pp. 533-578.
12. Khachikyan, Shushan. 2016. *Diminutives as Intimacy Expressions in English and Armenian*. Linguistics Issues. Armenian Folia Anglistika.
13. Körtvélyessy, Livia (to appear) *Evaluative Morphology*. In Grandi, N. and Körtvélyessy, L. (eds.) *Edinburgh Handbook of Evaluative Morphology*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
14. Kovács Éva. 2011. *ON the Diminutive in English*. IN BAS (British and American Studies) magazine, University of Timișoara.
15. Lázaro Mora, Fernando. 1977. *Morfología de los sufijos diminutivos –ito(a), -ico(a), -illo(a)*. Universidad Complutense de Madrid. VERBA no. 4, 115 – 125.

16. Lazaro Mora, Fernando. Bosque, Ignacio; Demonte, Violeta: *La derivación apreciativa. Gramática descriptiva de la lengua española. vol 3. Entre la oración y el discurso. Morfología.*
17. Leech, Geoffrey. 1981. *Semantics. The study of meaning* (Second edition - revised and updated).
18. Martín García, Josefa. *Aumentativos y diminutivos.* Encyclopedia Vol. I, part 2, 2015.
19. Mendoza, Martha. 2011. Size matters: Grammaticalization, metaphor, and the Spanish diminutive. *Estudios de Lingüística Aplicada*, year 29, no. 54, p. 135-157.
20. Monge. 1965. *Word-Formation: An International Handbook of the Languages of Europe*
21. Neagu, M. and Pisoschi, C. (2015) *Fundamentals of Semantics and Pragmatics.* Craiova: Editura Universitaria
22. Neagu, M. (Ed.) (2005) *Understanding and Translating Metaphor.* București: Editura Didactică și Pedagogică
23. Neagu, M. (2005) "The Cognitive Notions of Metaphor and Metonymy." In *Understanding and Translating Metaphor.* ed. by Neagu, M. București: Editura Didactică și Pedagogică, 15-28
24. Neagu, M. (1996) *Elements of Lexical Semantics and Pragmatics.* Brăila: Editura Evrika
25. Ponsonnet, Maïa. *A preliminary typology of emotional connotations in morphological diminutives and augmentatives*, prepublication version (2018).
26. Ruiz de Mendoza, Francisco. 1996. *Some notes on the grammatical status of the Spanish -ito/-illo diminutives and their translation in English.* Universidad de Cádiz, Pragmalingüística, vol. 3-4, pp. 155-172.
27. Santibáñez Sáenz, Francisco. 1999. *Conceptual interaction and Spanish diminutives.* Cuadernos de Investigación Filológica vol. XXV, Universidad de la Rioja, p. 173 – 190.
28. Schneider, Klaus P. & Strubel-Burgdorf, Susanne, *Diminutive -let in English*, p. 17, In SKASE Journal of Theoretical Linguistics [online]. 2012, vol. 9, no. 1
29. Schneider, Klaus P. 2003. *Diminutives in English.* Max Niemeyer Verlag Tübingen
30. Talmy, Leonard. 1985. *Lexicalization Patterns: Semantic Structure in Lexical Forms*, in T.
31. Shopen, ed., *Language Typology and Syntactic Description 3: Grammatical Categories and the Lexicon*, Cambridge University Press, Cambridge, 57-149.
32. Tatar, Maria. 2002. *The Annotated Classic Fairy Tales*, New York and London: W.W. Norton & Company - Puss in boots versions
33. Taylor, John R. 1989. *Prototypes in linguistic theory. Linguistic categorization.* Oxford: Clarendon Press, p. 142 – 147.
34. Ten Hacken, Pius. Thomas, Claire. 2013. *The semantics of word formation and lexicalization*, p. 50 – 61, p. 208.
35. *The New Fowler's Modern English Usage.* Oxford: Clarendon Press.

36. Zafiu, Rodica. 2010. *Evaluation of the diminutives*. In Studii de limba română. Omagiu profesorului Grigore Brâncuș, ed. by Gh. Chivu and Oana Uță, 291-297. București: Editura Universității din București.

- **Site-uri Internet**

1. <http://aclerkofoxford.blogspot.ro/2011/11/medieval-terms-of-endearment.html>
2. https://andersen.sdu.dk/vaerk/register/info_e.html?vid=79 – “The little match seller” version [last accessed on 10.05.2020]
3. http://bwpl.unibuc.ro/wp-content/uploads/2017/02/BWPL_2011_nr.-1_Reviews.pdf
4. <http://cnx.org/contents/QP1oM4Rg@1/Diminutives>
5. http://en.wikipedia.org.mevn.net/wiki/Diminutives_in_Australian_English
6. <http://keneckert.com/academic/medieval/Old-english.html>
7. <http://langevo.blogspot.ro/2013/05/morphemes-are-forever.html>
8. <http://linguaphiles.livejournal.com/1607466.html>
9. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1467->
10. <http://www.genealogytoday.com/genealogy/enoch/origins.html>
11. <http://www.infernaldreams.com/names/Europe/Medieval/England.htm>
12. <http://www.poms.ac.uk/information/editorial-information/some-considerations-on-metonymic-by-names-and-surnames-2013/>
13. <http://www.spanish411.net/Spanish-Diminutives-Augmentatives.asp>
14. <https://www.povesti-pentru-copii.com/hans-christian-andersen/ratusca-cea-urata.html> “Rățușca cea urâtă”. Andersen, H. C.
15. http://hca.gilead.org.il/ugly_duc.html “The ugly duckling”. Andersen, H. C.
16. <https://www.mincultura.gov.co/areas/artes/publicaciones/Documents/Leeresmicuento16patito.pdf> - “El patito feo”. Andersen, H. C.
17. http://e-povesti.ro/povesti/motanul_incaltat-2/ - “Motanul încălțat”. Perrault, C.
18. <http://www.ataun.eus/BIBLIOTECAGRATUITA/Classics%20in%20English/Charles%20Perrault/Puss%20in%20boots.pdf> - “Puss in boots. Perrault, C.
19. <http://www.cuentoscortos.com/cuentos-clasicos/el-gato-con-botas> - “El gato con botas”. Perrault, C.
20. <https://www.povesti-pentru-copii.com/fratii-grimm/scufita-rosie.html> - “Scufița roșie”. Brothers Grimm
21. <https://books.google.ro/books?id=zy3OAZuBkTOC&pg=PA215&lpg=PA215&dq> – “Little Red riding hood”. Brothers Grimm

22. https://www.grimmstories.com/es/grimm_cuentos/caperucita_roja - "Caperucita roja". Brothers Grimm.
23. https://www.grimmstories.com/ro/grimm_basme/frumoasa_adormita - "Frumoasa din pădurea adormită". Brothers Grimm
24. https://www.grimmstories.com/es/grimm_cuentos/la_bella_durmiente_del_bosque - "La Bella Durmiente". Brothers Grimm.

25. https://educatie.inmures.ro/fileadmin/galerii_foto/institutii/pdf/fetitacuchibriturile.pdf
"Fetița cu chibrituri". Andersen, H. C.
26. <https://albalearning.com/audiolibros/andersen/lavendedora.html> - "La vendedora de fósforos". Andersen, H. C.
27. https://www.grimmstories.com/ro/grimm_basme/croitorasul_cel_vestit - "Croitorașul cel viteaz". Brothers Grimm.